

Основна школа „Вук Караџић“ Вршац
Матеја Радак IV/b

Учитељица
Невенка Пуљезевић

Наставни предмет - Српски језик

Вуково детињство

Овако ја замишљаам Вуково детињство. Вук је рођен 1787. године у месту Тршић, у близини Лознице. Име је добио Вук како му не би наудиле вештице и духови. Имао је неколико браће и сестара који су умрли. У време Вуковог детињства школа није било, а у манастирима у које се малобројни ђаци одлазили није се могло ништа научити. Први Вуков учитељ био је рођак Јефто Савић. Уз помоћ гушчијег пера и папирних фишека, Јефто је Вуку показао азбуку. На поклон је од рођака добио руски буквар, од ког се није раздвајао. Даље образовање наставио је у школи у Лозници, али је није завршио због болести. Школовање је касније наставио у манастиру Троноши, где га нису учили, него терали да чува стоку, па се вратио кући. Како није успео да упише Карловачку гимназију, Вук одлази у Петриње, где је учио немачки језик. Касније стиже у Београд да упозна Доситеја Обрадовића, ученог човека и просветитеља. Када је Доситеј отворио Велику школу у Београду, Вук је постао њен ђак. Након неуспелог лечења болесне ноге, Вук са породицом одлази у Беч, где је почео са сакупљањем народних песама и рад на граматичи народног говора. Године 1814. је у Бечу објавио збирку народних песама и Писменицу, прву граматику српског језика на народном говору. Због проблема са кнезом Милошем Обреновићем било му је забрањено да штампа књиге у Србији, а једно време и у Бечу. Својим дугим и успешним радом стиче бројне пријатеље, па и помоћ у Русији, где је добио сталну пензију. Вуков језик је признат за званични књижевни језик тек 1868. четири године након његове смрти. Вук је умро у Бечу, а 1897. године посмртни остаци пренесени су у Београд и са великим почастима сахрањени су у порти Саборне цркве, поред Доситеја Обрадовића.

15.10.2025. год.